dilluns, 27 de maig de 2019

Entrevistem a Martí Monsó, estudiant d'Erasmus a Finlàndia

"L'Erasmus m'ha permès establir nombroses afinitats amb altres estudiants d'arreu d'Europa i del món"

Foto: Martí Monsó

MARTÍ MONSÓ (Isona i Conca Dellà, 22 anys). Tot just fa un mes que el Martí, alumne de 3r del Grau en Història, ha tornat a la Facultat de Lletres de la UdL després de 7 mesos d'Erasmus a la University of Eastern Finland de Joensuu, a Finlàndia. És ben sabut que a Finlàndia les temperatures tenen valors sota zero, és per això que el Martí ens fa arribar una fotografia dins l'edifici la biblioteca de la UEF, ja que "les desenes de graus sota zero impedien obrir el mòbil al carrer, degut que s'apagava pel fred".

Què et va motivar a participar en el programa Erasmus?

L'oportunitat de conèixer un nou país i una universitat amb uns mètodes i continguts diferents.

I per quin motiu vas escollir marxar a Finlàndia?

No coneixia gairebé res de Finlàndia. A més a més, el grau d'Història a Lleida no comprèn l'estudi de l'Europa de l'est, ni tampoc els països bàltics i escandinaus. Finlàndia és un lloc que m'ha permès abordar totes aquestes realitats tan alienes al nostre entorn Mediterrani i occidental, fet que considero que ha contribuït altament a la meva formació històrica i científic-social. Altrament, Finlàndia lidera els rànquings mundials en benestar i educació. Tenia ganes de conèixer aquesta realitat en primera persona.

L'allotjament és un tema que preocupa a molts alumnes a l'hora de marxar fora. Quin va ser el teu procés per trobar allotjament?

El meu procés va ser força desastrós. Normalment, a Joensuu els estudiants solen allotjar-se en una mena de pisos concertats de la institució Joensuu ELLI. Malgrat haver fet tots els papers des del primer dia, no van dir-me res fins al cap d'una setmana d'arribar a Joensuu. Es veu que, degut que una facultat es va traslladar a Joensuu des d'una altra ciutat, les places es van saturar, i molts estudiants de fora ens vam quedar al carrer. Jo vaig tenir la sort de trobar alternatives privades que, malgrat tenir un preu molt més costós, em van satisfer més que Joensuu ELLI, del qual ja no vaig voler disposar-ne durant el segon semestre. En teoria, va ser una situació excepcional, però en aquell moment centenars d'estudiants ens vam trobar desemparats. A més a més, al ser una institució concertada, la UEF la recomanava tant a la web com a la guia que ens van enviar en paper, però al mateix temps no es feia responsable de situacions com la que vàrem viure. Vaig conèixer casos d'estudiants que van tornar als seus països d'origen per aquest motiu.

I el procés d'adaptació?

La idiosincràsia finesa és molt diferent de la nostra en molts aspectes i això va ser molt xocant al principi. Malgrat això, la universitat ofereix tutors i tutores a tots els seus alumnes, i aquests contacten amb tu des del primer moment. En el meu cas, els meus dos tutors no van oferir-me massa ajuda amb la qüestió de l'allotjament, però sí que em van oferir participar en moltes activitats i esdeveniments. Altrament, érem més de 700 estudiants d'Erasmus i vam fer molta pinya, ja que tots ens trobàvem més o menys en la mateixa situació.

Trobes grans diferències entre el sistema educatiu de Finlàndia amb el de Catalunya?

Les diferències són enormes. A Finlàndia, a més a més de poder escollir quines assignatures volia cursar, en moltes d'elles vaig poder triar si volia assistir a classe, si volia examinar-me mitjançant una prova escrita o un treball, i inclús quants crèdits volia per assignatura. Crec que és un sistema molt més individualitzat. D'altra banda, els mateixos docents també tenen molta més llibertat sobre els seus mètodes i continguts. Ambdós trets crec que són un clar reflex del tarannà individualista i *self-made* que caracteritzen aquesta mena de països. Val a dir, que aquest sistema no va suposar en cap cas una menor exigència acadèmica. També vull ressaltar que, malgrat sí que comporta alguns avantatges respecte al nostre sistema educatiu, també presenta certs inconvenients vers el nostre model universitari.

Pel que fa a les diferències culturals, quines has trobat més curioses?

Segurament, el tarannà altament introvertit dels finesos/es. És típic i tòpic dir-ho, però és així. Malgrat haver viscut durant mesos sense veure el Sol, sota metres de neu i desenes de graus sota zero, crec que qualsevol mediterrani/a pot visitar aquell país i seguir dient que el que és més sorprenent és la seva gent.

Com ha estat l'adaptació a un altre idioma?

Afortunadament he pogut comunicar-me mitjançant l'anglès amb gairebé tothom. Això és gran un punt a favor de viure a Finlàndia. D'altra banda, he après prou finès com per a tenir una breu conversa al supermercat, per exemple.

Suposo que també has tingut temps per conèixer Finlàndia. Quins llocs has pogut visitar?

A més a més de diverses ciutats i parcs nacionals finesos, he visitat Estònia i St. Petersburg, on vam fer uns cursos amb la universitat, molt recomanables per als propers alumnes que hi vagin.

Quin valor afegit ha aportat l'Erasmus a la teva formació?

En primer lloc, he millorat l'anglès a un nivell suficient com per a poder moure'm còmodament dins un entorn universitari on aquesta llengua sigui la vehicular.

En segon lloc, a més a més de les assignatures que he cursat, crec que és molt significatiu que aquestes hagin estat dirigides per professors internacionals. De fet, solament he tingut un professor finès, i aquest ha fet gran part de la seva carrera acadèmica als Estats Units. Professors i professores d'Anglaterra, Canadà, Flandes, Itàlia, Nigèria, Rússia, Transsilvània, etc., han participat en la meva formació aquest curs. Ells i elles m'han transmès, en major o menor mesura, els mètodes, continguts i neguits intel·lectuals dels seus àmbits mitjançant perspectives tan diverses com els seus orígens. Tot això en un entorn tan diferent del nostre com és Finlàndia.

En tercer lloc, el fet d’haver estat en una institució amb un nombre tant quantiós d’estudiants internacionals, m’ha permès establir nombroses afinitats tant personals com acadèmiques amb altres estudiants d’arreu d’Europa i del món.

Així doncs, recomanes l’experiència?

Sí, sense cap mena de dubte.

Quins consells donaries als futurs alumnes que volen realitzar un Erasmus?

Primer de tot, han de tenir la ment oberta. Si vas a viure a un país diferent, és normal que de vegades les coses no acabin de funcionar, sobretot de bon principi. Això s’ha de tenir molt en compte abans de marxar. És molt important donar a les coses el valor que realment tenen, i no fer d’un gra de sorra una muntanya. També recomano estudiar l’entorn i la universitat en els quals estaràs amb anterioritat. De vegades és bo deixar-se emportar, però un Erasmus no és una experiència d’un cap de setmana. Has de viure-hi durant un curs sencer, en alguns casos, i has de considerar bé si el lloc on aniràs satisfarà les teves ambicions tant personals com acadèmiques.

Un altre consell és fer les coses amb temps o, al meu parer, des del primer dia. Un país diferent suposa, a més d’una altra manera de fer, uns altres ritmes. Crec que és important portar-ho tot al dia. D’una banda, molts tràmits sovint els hauràs de fer dues vegades: per la universitat de sortida i per la de destí. Per l’altra, si deixes les coses pel darrer moment, potser ja no estàs ni al país on les has de fer! Si has de fer quelcom de totes maneres, fes-ho des de bon principi.